

"TKP'nin Sesi"

20.4.80

Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

Sp:

1. Grev alanlarında /zy./ D. ve Öm.
2. Yazı: 1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanlarına /Nec./ Nec.
3. Yazı: Emperyalizmin saldırı planları ve
Türkiye /Al./ D.
4. Lenin 110 yaşında programımızı: Günümüzde proletarya
enternasyonalizmine bağlılığın önemi /S./ Öm.
5. Yorum: /18.4.80 TKP'den tekrar/

TÜRKİYE SOSYALİST TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Grev alanlarında...

xxx ileri işçiler,yoldaşlar ileri...

---Grev alanlarında,iş-ekmek-özgürlük kavgasının içindeyiz.Bu hafta içinde ^{DISK'e bağlı Maden-iş sendikasının örgütü olduğu} 62 işyerinde grevdeki Maden-iş üyelerinin sayısı 24 bini aştı, ^{DISK'e bağlı Tekstil sendikasının örgütü olduğu} 43 işyerinde de 20 bini aşkın tekstil işçisi grev çadırlarında. Tekstil ve Maden-iş sendikalarının MESS ve Tekstil sanayi patronlarına karşı aldıkları grev kararları kademeli olarak yurt çapında yayılmaya devam ediyor.Greve geçilen her yeni işyerinde tekellere karşı çetin bir savaşıma girdiğinin bilincinde işçiler.Grev gömleğini öylesine kararlı geçiriyorlar üzerlerine!"Bugüne kadar işçi düşmanı hükümetlerin tekellerin ateşten gömleğini giydik,şimdi de kendi grev gömleğimizi alınterimizden saltanat sürenlere karşı savaş gömleğimizi,grev gömleğimizi giyiyoruz"diyorlar işçiler. Her greve geçilen yer bir anda

bayram yerine dönüşüyor. Sıkıyönetim görevlileri gelene kadar davullar gümbürdüyor. İşçi sınıfının gür sesi kendi savaş şarkılarında yükseliyor. Bu savaş türküsü, Nisan ayı içinde ölüm yıldönümlerinde andığımız İbrahim Güzelce'lerin, Avni Ece'lerin türküsü.. Bu türkü susmuyor, susturulamıyor. Bir savaş çılgılığı gibi kapitalizmin temellerini sarsıyor. Geleceğin bağımsız, sömürsüz, özgür Türkiyesinin ~~xxxx~~ mustuluyor.
 xxxTürkiye işçi sınıfına selam...

---Grevlerin yurdun dört bir yanında yayılmasıyla birlikte işçi düşmanı Demirel hükümetinin, sıkıyönetimin, tekellerin ve onların katil sürüleri faşistlerin saldırıları da alabildiğine yoğunlaştı. Grev alanları basılıyor, aranıyor, işçiler gözaltına alınıyor, pankartlar indiriliyor, davul çalmak yasaklanıyor. Bütün bunların yanı sıra sendikalar polisler tarafından basılıyor, evraklara el konuyor, işçiler sendikalardan alınıp götürülüyor. Maden-İş'in grevde olduğu Net Civata,

Bimak, Merse, Supsan fabrikaları sıkıyönetim ve polisçe basılıp arandı. Temsilcilik odasında kitap bulunduğu için ^{işçiler} ~~2 işçi~~ alınıp götürüldü. Sıkıyönetim DİSK yöneticilerinin ev adreslerinden sonra, DİSK'e bağlı fabrikalardaki işçi temsilcilerinin ev adreslerinin saptamaya başladı. Kısacası, işçi sınıfı çetin koşullarda savaşıyor ve bunun bilincinde ve sorumluluğunda, her türlü kışkırtmaya karşı, grevlerini büyük bir disiplin ve kararlılıkla sürdürüyor. Tüm baskılara ve binbir oyuna, tuzığa karşı sınıf sendikalarının fabrikalarda bayrağını dikmiş ~~sık~~ engellenemiyor. Bunun son örneği Yiğit metal işçilerinin sınıf sendikası Maden İş'in Otasan'da yetkiyi almasıdır. Bu durum, haftanın en önemli olaylarından biri olmuştur. Şimdi Otasan işçilerinin sesi de, "fabrikalar kalemiz, yaşasın DİSK" diyen yüzbinlerin sesine karışmıştır. Sınıf savaşlarında gelişen, işçi sınıfının bilinci, gelişen işçi sınıfının kendi gücüne duyduğu güven, gelişen işçi sınıfı ve bağlaşıkları arasında savaş

arkadaşlığıdır. Varsın, grevlerimizden kapitalistler korksun. Çünkü onlar karşılarında geleceğin gerçek efendilerini görüyorlar...
xxx İşçinin alın teri...

---Grevlerle sınıf dayanışması ve demokrasi güçlerinin dayanışması maddi, moral, örgütsel her alanda yükseliyor. Grev alanları boş kalmıyor. Grevci işçileri sınıf kardeşleri, demokrasi güçleri ziyaret ediyor ve her grev ziyaretinde grev alanları miting alanlarına dönüşüyor. Çeşitli demokratik örgütler ve çeşitli köyler kendilerine "kardeş grevci işyeri" seçiyorlar. Bazı grevlerin olduğu semtlerde esnaf ve zanaatkarlar aralarında kurdukları komite aracılığıyla grevcilere yardım yapıyorlar. İlerici belediyeler işçilere ekmek yardımı yapıyor. Çünkü köylüler, tekellerin ezdiği esnaf ve zanaatkarlar şunu çok iyi biliyorlar ki, bugün tekellere karşı işlerinin, ekmeklerinin kavgasını veren işçilerin, kendilerinin de kavgasını veriyor. Sömürgecilere, tekellere, Amerikan emperyalizminin uşaklarına karşı savaş / tüm ulusunun halkının

Türk - Kürt
ulusunun
halkının

savaşıdır.İşçi sınıfımız grevleriyle tüm halkımızın çıkarlarını savunuyor.Bunun için grevlerle en geniş dayanışma,yurdun bir ucundan bir ucuna yayılıyor.Bunun için çelik montaj grevcileri fabrika duvarına "Ya hep beraber,ya hiçbirimiz.Kurtulmak yok tek başına"belgisini yazdılar.Sıkıyönetim görevlilerinin grev alanlarından kaldırdığı bu belge Türkiye işçi sınıfının,emekçilerin kafasına kazıldı.İşçi sınıfının grev alanlarında,savaş okullarında kanıyla yazdığı devrimci belgilerini hiç bir güç sökemiyecektir. Çünkü,işçi sınıfının Leninci öncüsü TKP savaş alanlarındadır...

Yaşasın işçi sınıfının birliği!Sendikalar arasında eylem ve güç birliği için ileri!

Yaşasın sınıf dayanışması ve demokrasi güçlerinin en geniş dayanışması!Ulusal demokratik güçlerin güç ve eylem birliği için ileri!

TKP'nin SESİ

20.10.1980 Nec.

1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanlarına

D.D. işte bu belge altında işçi sınıfımız, tüm emekçiler, işçi sendikaları, meslek kuruluşları, kadın, gençlik örgütleri, komünistler, sosyalistler, demokratlar dünya emekçilerinin birlik, dayanışma ve savaşım gününe: 1 Mayıs'a hazırlanıyorlar. DİSK'in 1 Mayıs 1980'ni, başta 6 ilimizde olmak üzere tüm yurt ölçüsünde kutlama kararı almasından bu yana hazırlıklar yoğunlaşarak sürüyor. Yiğit metalürji ve Tekstil işçileri 1 Mayıs hazırlıklarını grev alanlarında grev savaşlarıyla örerek, yol-su-elektrik işçileri, banka ve büro emekçileri, sağlık işçileri, ^{editim emekçileri} kamu kuruluşlarındaki yüzbinlerce işçi iş, ekmek ve özgürlüklerini savunmak için grev hazırlıklarıyla birlikte yürütüyorlar."Yolumuz işçi

işçi sınıfının yoludur" diyen ilerici, yurtsever gençlik, ilerici kadın hareketi, kır emekçilerinin ekonomik demokratik örgütleri Köy-Koop, Köy-Der'ler de emekçi bayramı 1 Mayıs'a, işçi sınıfımla, grevci yiğit işçilerle dayanışmayı güçlendirerek, bunun en güzel örneklerini grev alanlarında vererek hazırlanıyorlar. İlerici kadınlarımız, bacılarımız, gençlerimiz ve öğretmenlerimizin grevci işçileri her ziyareti coşkulu bir dayanışma mitingine, "Haydi 1 Mayıs 1980'e" belgisinin çınladığı gösteriye dönüşüyor.

İşçi sınıfımız, emekçi yığınları bu büyük güne böyle hazırlanıyor ve "ne pahasına olursa olsun 1 Mayıs, öz bayramımızı kutlayacağı diyorlar.

İşçi sınıfımızın düşmanları: ~~Demokratik hükümeti~~ işbirlikçi tekelleci sermaye, onun gerici hükümeti, faşistlikle, mafyasıyla, teröristlikle, polisi, MIT'i, CIA'si ve basınıyla başka bir

hazırlığın içinde. 1 Mayısın kutlanmasını engellleme çabasında. İşbirlikçi tekelci sermayenin zorba hükümeti, sıkıyönetimi 20 ilimizde iki ay daha uzatmakla 1 Mayısta işçi sınıfına, emekçilere ordu süngüsüyle gözdağı vermek niyetindedir. İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığının^{önce}/DİSK ve ona bağlı sendikaların yöneticilerinin, daha sonra da tüm işyeri temsilcileriyle grevdeki işçilerin ev adreslerini isteyip fişleme düzenlemesi, böylesi bir gözdağı vermenin işaretleridir. Sıkıyönetimin olmadığı illerde Demirelin valileri, emniyet müdürleri kanlı dişlerini-tırnaklarını göstermeye başlamışlardır. Örneğin Mersinin faşist valisi daha şimdiden "1 Mayıs'ta olay çıkacak" diyerek, 1 Mayıs günü sokığa çıkma yasası ilan edeceğini ileri sürmüştür. Trabzon'un MHP'li valisi ve emniyet müdürü ise, faşist MHP'ye de 1 Mayıs'ta gösteri başvurusu yaptırarak, ardından "Bir günde iki miting olmaz" deyip,

DİSK'in kararlaştırdığı bir mayıs kutlamasını yasaklama yoluna gitmiştir. Yine DİSK'in merkezi 1 Mayıs kutlamalarının yapılmasını kararlaştırdığı 6 ilümüzde MHP'li faşistlerle Maocu Perinçek'in hain çetelerinin, MIT-CIA güdümlü terör gruplarının saldırı ve cinayetlerinin son günlerde yoğunlaşması rastgele değildir. Rastgele olmadığı "Tercüman", Son havadis", "Hergün" gibi gerici-faşist gazetelerin kiralık kalemlerinin "anarşi, terör artıyor" diyerek, buna kanıt olarak bu provokasyonlara sarılmalarında açık açık görülüyor. "Tercüman"daki Ilıcaklar, Tamer'ler, Deliorman'lar "DİSK, Maden-İş işçilerin parasını 1 Mayıs'lar için harcıyor. Bunları denetliyecek mi?" diyerek hem işçinin baramından korkularını hem de sermayeye uşaklıklarını açığa vuruyorlar.

Evet. sermaye sınıfı ve ~~bu sınıflar~~ onun çanakyalayıcıları işçi sınıfının bayramından, 1 Mayıs'lardan öcü gibi korkuyor.

Korkuyor, çünkü 1976, 1977, 1978 ve 1979 olduğu gibi bu yıl da yüzbinler alanlara dolduğunda, işçisi, köylüsü, ~~genci~~ genci-kadını, öğrencisi-öğretmeni, aydını-sanatçısı, Türkü-Kürdü tüm emekçi halk, yenilmez bir güç, bir dev olduğunu dosta-düşmana göstermektedir. İşte bu güç "faşizme geçit yok", "NATO'ya hayır, üsler sökülsün, ikili kölelik anlaşmaları yırtılsın diye gür sesley haykırarak, barış, demokrasi ve özgürlük türküleriyle yeri göğü sarsacaktır. Yalnız yeri göğü değil, bugünkü sömürü ve soygun düzeninin temellerini sarsacak, emperyalizme bağımlılık zincirini parçalıyacaktır. Türkiyenin mutlu geleceğini müjdeliyecek, tüm emekçi halkımızın ~~aydınlık günlerini~~ sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni kurma günlerinin yaklaştığını simgeliyecektir.

¹¹ aydı 1 ¹¹ ayıs 1980'e!

/Pazar yayını/

"TKP'nin Sesi"

18.4.80.Ali.

Yazı:

EMPERYALİZMİN SALDIRI PLANLARI VE
TÜRKİYE!

Her geçen gün,orta-doğu'da bir emperyalist saldırı tehlikesinin biraz daha büyüdüğünü gösteriyor.Beyaz Saray yönetimi İranla ilişkileri kestikten sonra bu ülkeye karşı silahlı saldırı hazırlıklarını yoğunlaştırdı.Kartır hemen de her gün yeni tehditler savuruyor.Harp bakanı Brawn açıkça"tüm yollar denendi,askersel müdahaleden başka çare yok,Pentagon bu olasılığı gündemine aldı"diyor.Basra körfezinde, ki Hind okyanusunda,Uman denizindeki askersel gücün artırılması da, bunu kanıtlamıyor mu?

ABD hükümeti, Orta-doğu'da yeni bir savaş ocağı tutuşturma girişimlerine gerekçe olarak, Tahrandaki Amerikalı rehineleri ileri sürüyor. Oysa sorun bu olsaydı, Vaşington Şahı ve çaldığı paraları çoktan İrana devreder, rehineleri kurtarırdı. Ama herkes biliyor ki, Beyaz Saray için asıl sorun bu değildir. Amerikan emperyalizminin asıl hedefi, İran devrimidir, bu ülkenin, orta-doğu'nun zengin petrol yataklarıdır, sömürü zincirini onarmaktır. Kartır yönetimi bu bölgeyi "ulusal çıkar" bölgesi ilan etmekle, bunu açıkça ortaya koyuyor.

Kuzey Atlantik Paktı adlı askersel saldırı örgütünün baş patronu Amerika, İranı tekrar sömürü alanına çekme, orta-doğuda konumlarını güçlendirmeye yönelik yeltenişlerinde, bağlaşıklarından açık destek istiyor, bu ülkelere baskıdan çekinmiyor. NATO Genel Merkezi açıklamasında, Amerikanın orta-doğu politikasında bu saldırı örgütünün aktif bir rol oynayacağını belirtti. Yani /İrana yapılacak bir saldırıya,

NATO üyesi ülkelerin katılacağını ortaya koymuş oldu. İngiltere ve Federal Almanya gibi emperyalist ülkeler, bunu açıkça bildiriyorlar.

Amerikan emperyalizmi Türkiyeyi de komşu İrana karşı serüvenlere sürüklemeye, Orta-doğudaki saldırı ve tehdit politikasında, ülkemizi ^{bu yönde} köprü başı yapmaya çalışıyor. Demirel hükümetini ^{gibi} istediği kullanıyor. Sovyet TASS Ajansının da belirttiği gibi, imzalanan yeni kölelik anlaşması Türkiyeyi Amerikanın orta-doğudaki askersel saldırı hazırlıklarına daha yoğun sürüklemeyi, bu bölgede barış ve güvenliğe karşı bir tehdit aracı durumuna getirmeyi amaçlıyor. TKP MK'nin 31 Mart günlü bildirisinde de vurgulandığı gibi, bu anlaşma Vaşingtona bu olanağı veriyor. Ankaraya gelen beş Amerikan senatörünün görüşmeleri bu olanağı daha da pekiştiriyor. Demirel açıkça "biz, Türkiyenin bekçiliğini yaparken, müttefiklerimizin de çıkarlarını savunuyoruz, bekçiliğini yapıyoruz. Bu görevi sürdüreceğiz" diyor. Demirel bu sözleriyle, soğuk sa-

veşe dönüş ve silahlanmayı yeniden tırmandırma anlamına gelen "Kartır doktrini"ni desteklediğini açıkça bildirmiş oluyor. Ama Kartır yönetimi bunu yetersiz buluyor. Hükümete buyruklar, yeni ultimatomlar veriyor. Ülkemizi Sovyetler Birliğine, sosyalist ülkeler, müslüman Arap halklarına ve İrana karşı saldırı aracı, atlama tahtası olarak kullanmada sınırsız kolaylıklar, olanaklar istiyor.

Amerikan emperyalizminin, Pentagonun ve NATO'nun bu baskılarına değinmeden "Hürriyet" gibi tekeli basın da edeniyor. Pentagonun, ABD'nin İrana karşı askeri bir müdahaleye girmesi halinde avcı ve bombardıman uçaklarının kullanılması ve deniz piyadelerinin havadan indirilmesi operasyonu için Türkiye'yi en uygun gördüğünü yazmak zorunda kalıyor.

Yeri gelmişken, ³²CHP Genel başkanı Ecevit'in bu konadaki tutumuna da değinmek yararlı olur! Ecevit, düzenlediği basın toplantısında,

"Türkiye topraklarının komşularına karşı herhangi bir tehdit unsuru olarak kullanılmasına kesinlikle karşıyız" diyor. Hatırlatalım: Ecevit'in imzasını taşıyan Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında imzalanan siyasal belgede, "iki ülke topraklarının üçüncü bir ülkeye karşı saldırı alanı olarak kullanılamıyacağı" vurgulanıyor. Ama CHP üst yönetimi, hem bu belgeye hem de iyi komşuluk ve işbirliği ilkelerine ters düşen yeni ikili kölelik anlaşmasına karşı hiçbir somut, kesin tutum almadı. Bazı CHP'li yöneticiler, bu anlaşmayı ülke yararına bir belge olarak tanımlamaya kalkıştılar. Eğer CHP Ecevit'in dediği gibi gerçekten de topraklarımızın komşu ülkelere karşı herhangi bir tehdit unsuru olarak kullanılmasına karşıysa, parlamento dışı güçlerin de desteğiyle, parlamento içinde ikili kölelik anlaşmasına, üslere karşı aktif bir eyleme geçmek zorundadır. Bu yapılmadıkça, söylenen sözlerin demagogiden öte bir anlamı olamaz.

TKP, ta baştan Amerikan emperyalizminin yeni silahlanma girişimle-
 rina, orta-doğu serüvenlerine, NATO'nun baskılarına, ikili kölelik an-
 laşmasına, Üslere karşı tüm barışçı güçleri omuz omuza vermeye çağır-
 dı, bu konularda kesin, kararlı tutumunu açıkladı. TKP MK Politik Büro-
 sunun, FKP ile PBİP'nin 28-29 Nisanda Pariste, Avrupa komünist ve işçi
 partilerinin barış ve güvenlik sorunlarını görüşecek bir toplantı
 yapması yolundaki ortak önerisini desteklemesi de, Türkiye komünistle-
 rinin ardıcıl barış politikasını belgeliyor. Yapılacak olan Paris top-
 lantısının yaşamsal bir zorunluk olması, barış ve güvenliğe, yumuşama
 sürecine karşı yükselen tehlikeden, emperyalizmin, NATO'nun serüvenci
 girişimlerinden kaynaklanıyor. NATO'nun Avrupaya yeni tip nükleer
 füzeleri yerleştirme planları, Amerikanın bölgemizdeki silah şakırtısı,
 Türkiyenin bu ~~tehlükeli~~ serüvenlere çekilmesi, ~~tehlükeli~~ tehlikeyi
 artırıyor, somutlaştırıyor. Komünistlerin kutsal görevlerinden biri,

bu tehlikeye karşı ödünsüz savaşmak, daha geniş yığınları bu savaşa çekmek, tüm barışçı güçlerin anti-emperyalist, anti-faşist eylem birliğini sağlamak, pekiştirmektir. TKP'yi bu barış politikasından hiç kimse saptıramaz!

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA YAKETİ

GÜNÜMÜZDE PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİNE BAĞLIĞIĞIN ÖNEMİ

Yoldaşlar,

Marksizmin ana ilkelerinden biri de, tüm ülkeler işçi sınıfının komünist toplumun kuruculuğu için sömürücülere karşı yürüttüğü savaşta karşılıklı yardımı ve kardeşçe dayanışması olan proletarya enternasyonalizmidir. Bu ilke çağımızın Marksizmi olan Leninizmin de ana ilkelerinden biridir. Tüm ilerici, barışsever insanlığın çağımızın Marksizmi Leninizmin yaratıcısı V.İ. Lenin'in 110. doğum yılı anısına kutlanmaya hazırlandığı bir dönemde bu Leninci ilkeyi ele almak, onu komünizm ve barış düşmanlarının saldırısı karşısında korumak ve savunmak dünya proletaryasının, dünya emekçilerinin, barışsever güçlerin emperyalizme, uluslararası gericiliğe, barış düşmanlarına karşı savaşında büyük önemi vardır. [Çünkü proletarya enternasyonalizmi devrimci işçi hareketinin kalıcı, denenmiş güçlü bir silahı, Marksist-Leninist ideolojinin ana ilkesidir, öyle de kalacaktır.

V.İ. Lenin'in de belirttiği gibi, proletarya enternasyonalizmi, her partinin kendi işçi sınıfı, ülke halkı karşısında sorumluluğu ile tüm komünizm davasının geleceği için olan sorumluluğunun bir dialektik birliğidir.]

Proletarya enternasyonalizmi, devrimci işçi hareketinin ayrılmaz birliğiyle ortaya çıktı, gelişti ve gelişiyor. O, işçi sınıfının tarihsel öz görevini yerine getirme savaşımının nesnel istemidir, tüm devrimci hareketin güç kaynağıdır. Proletarya enternasyonalizmi yalnız sosyalizm için savaşın çözümleyici ön koşulu değil, aynı zamanda, insanlığın mutluluğu geleceğini sağlamak için, barış, silahsızlanma ve halklar arasında dostluk, kardeşlik ilişkileri için savaşın başarıya ulaşmasının ana koşuludur. [Bu bakımdan proletarya enternasyonalizmi, burjuva milliyetçiliğiyle hiç bir biçimde bağdaşmaz. Bu yalnız taşıdığı sosyal içerik ve görünüş biçimleri açısından değil, halklar ve insanlık üzerinde yaptığı etki açısından da doğrudur. Proletarya enternasyonalizmi toplumsal gelişmenin gereksiniminden kaynaklanır.]

Hangi ulustan ulursa olsun,işçilerin maddi durumu ve sınıfsal çıkarları özdeştir. Bu gerçek,değişik ulusların işçilerini birleşmeye yöneltir. Lenin bu tarihsel gerçeği şu sözlerle dile getiriyor: Emegin çıkarları,çeşitli ülkelerden,çeşitli uluslardan emekçiler arasında tam bir güven,sıkı bir birlik gerektirmektedir. Kapitalistler,burjuvazi,işçilerin savaşımını sayıflatmak,sermayenin egemenliğini güçlendirmek için işçileri bölmeye,uluslar arasında kin ve düşmanlık yaratmaya çalışmaktadır.Sermaye uluslararası bir güç olmuştur. Sermaye üzerinde utku,ancak işçilerin uluslararası birliğine ve uluslararası kardeşliğine dayanılarak kazanılır". İşte,proletarya enternasyonalizmi,işçi sınıfının ve bağlaşığı durumundaki öteki emekçi yığınların birliğini teorik ve pratik olarak değerlendiren bir ideolojidir. (Bu bakımdan proletarya enternasyonalizmi,tek bir fabrikanın işçileri arasındaki dayanışmadan,aynı iş kolundaki emekçilerin ortak eylemlerine,tüm ülke işçilerinin ortak savaşımından uluslararası proleter dayanışmasına dönüşür. Salt işçi sınıfının değil,sınıf savaşımında ve sosyalizm kuruculuğunda ,onun bağlaşıklarını da etkileyen bir etken olur,günlük bilincin bir ögesi olmaktan çıkıp,Marksit-Leninist bilimin temellerinden birini oluşturur.Dünya komünist hareketin birliğinin bir aracı olarak kalmaz,dünya devrim sürecinin tüm akımları arasındaki birliğin ve ortak savaşın bir aracı olur.)

Proletarya enternasyonalizmine bağlılık,dün olduğu gibi,günümüzde de komünistlerin,barışsever güçlerin,demokrasiden ve sosyal ilerlemeden yana olan tüm akımların başta gelen görevidir. Bu Leninci ilkeye sınıksız bağlı kalmadan,onu burjuvazinin,gerici güçlerin,oportünistlerin karşısında korumadan ve savunmadan emperyalizme,gericiliğe,barış düşmanlarına karşı ileri,demokratik,sömürsüz bir toplum kurma savaşında utkuya ulaşmanın olanağı yoktur.

Biz Türkiyeli komünistler bu yıl partimizin kuruluşunun 60.yılıⁿⁱ kutluyoruz. Bu 60 yıl içinde TKP,işçi sınıfının tek öncü politik olarak yaşatan,onu dip diri ayakta tutan,uluslararası komünist ve

işçi hareketi içinde ~~onurlu yerini almasını~~ sağlıyan tek güç partimiz-
zin Marksizm-Leninizm ilkelerine bağlılığı olmuştur. Bu bağlılık
proletarya enternasyonalizmi için de geçerlidir. Türkiyeli komünist-
ler, TKP, bütün tarihi boyunca hiç şaşmadan proletarya enternasyonaliz-
mi ilkelere ^{sine} bağlı kalmıştır, onu her zaman göz bebeği gibi korumuş-
tur. TKP, işçi sınıfının bu güçlü ve denenmiş silahına ileride de
bağlı kalacaktır. TKP Genel sekreteri İ. Bilen yoldaş ~~Avrupa~~ ^{Avrupa}
komünist ve işçi partilerinin Berlin Konferansında şöyle dile getiri-
yor: "Proletarya enternasyonalizmi, bütün ülkeler işçi sınıfının
devrimci dayanışmasıdır. Biz, TKP, emperyalizme karşı savaşında bu güçlü
silahı elden bırakmayacağız". Gerçekten biz Türkiyeli komünistler
partimizin bu ilkesel tutumundan, politikasından kuvaş duyuyoruz.
Partimizin daha da güçlenmesi, ideolojik, politik birliğinin pekişmesi,
uluslararası komünist hareketi içinde ~~ki~~ saygınlığının artması ve
komünist hareketin birliğinin güçlenmesi için biz Türkiyeli komünist-
ler bu Leninci ilkeyi düşmanların saldırılarına karşı vargümüzle
koruyacağız.

Proletarya enternasyonalizmi sınıf savaşında işçi sınıfının denenmiş,
güçlü bir silahıdır. Emperyalizmin, gerici çevrelerin, oportünistlerin,
tüm anti-komünistlerin saldırılarına özellikle proletarya enternasyo-
nalizmi üzerinde yoğunlaştırmaları boşuna değildir. Emperyalizm, onun
bağlaşıkları, proletarya enternasyonalizminin işçi sınıfının, tüm emekçi-
lerin, barışsever güçlerin demokrasi, bağımsızlık, barış, sosyal ilerleme
ve sosyalizm için savaşında güç kaynağı, emperyalizmin can damarına
vurulan bir darbe olduğunu iyi biliyor. Bunun içinde de, proletarya
enternasyonalizmi, burjuva ideologlarından tutun da, maoculara, İngiliz
tutucularına kadar, aşırı solcu İtalyan "Manifesto" dergisinden
tutun da, "Ortodoks" sağcı Batı Alman "die Welt" gazetesine kadar,
proleter dayanışmanın çeşitli soydan düşmanlarını birleştiren bir
alan olmuştur. Bunların başvurdukları saldırı yöntemleri yeni değildir
Burjuva ve oportünist ideologlar proletarya enternasyonalizmine karşı

saldırılarında aynı konumlardan hareket ediyorlar. Her ikisine göre, enternasyonalizm, bazı partilerin öteki partilere boyun eğmesini gizlemekten, komünist harekette güçlü partilerin hegemonyasını sağlamaktan başka birşey değildir. Böylece bunlar, SBKP'nin günümüzde enternasyonalizmi güçlendirme bayrağı altında komünist hareketin tek yönetim merkezi kurmaya ve bu merkezin başına geçmeye çalıştığını söylüyorlar. Bu uydurmalarla güdülen amaç açıktır. Sınıf düşmanı uluslararası alanda anti-komünist eylemlerini aktif bir biçimde uyumlaştırıyor. Emperyalizm NATO gibi varolan askersel blokları güçlendirmeye çalışıyor. Silahlanmayı hızlandırıyor. İnsanlığı yeni dünya savaşına sürüklemeye çalışıyor, nükleer bir savaş tehlikesini artırıyor. Dünyanın çeşitli bölgelerinde yitirdiği ekonomik, askersel, politik konumlarını yeniden elde etme planları peşinde koşuyor. Emperyalizm bu planını gerçekleştirmede başlıca engel olarak da, S.B.'nin başını çektiği dünya sosyalist sistemin, uluslararası komünist hareketin, barışsever güçlerin birliğinin güçlenmesinde, enternasyonal dayanışmasında görüyor. Bunun için de işçi sınıfının güçlü, denenmiş silahı olan proleterya enternasyonalizmi ^{ne karşı} ~~uzerinde~~ saldırılarını yoğunlaştırıyor, komünist hareketin birliğini parçalamaya çalışıyor. Emperyalizm, gericiilik bu yönde Proleter dayanışmanın her soydan düşmanlarının, oportünistlerin sosyalizm düşmanı politikalarından da yararlanıyor. Örneğin, bu çevrelerin yumuşama süreci koşullarında meydana gelen değişiklikleri, milliyetçi ruhta tersine yorumlama yeltenişlerini ele alalım. Emperyalizmin bağlaştığı durumuna gelen Maocular ve değişik türden oportünistler, barış içinde yan yana yaşama politikasına karşı yoğun bir saldırı, anti-komünist kampanya yürütüyorlar. Yumuşama, barış içinde yan yana yaşama politikasının sınıf savaşı için daha elverişli ortam yarattığını gizlemeye çalışıyorlar. Oysa pratik defalarca kanıtlamıştır ki, proleterya enternasyonalizmi barış içinde yan yana yaşama uğrunda savaşa aykırı düşmek şöyle dursun, tam tersine, bu ilkeye daha sıkı bağlı kalınmasını gerektiriyor. Sınıf düşmanlarının aktifliğinin artmasından, çabalarını birleştirme denemelerinden komünistler, devrimciler için çıkarılacak sonuç tektir: Marksizm-Leninizm ve proleterya enternasyonalizmi ideolojisine dayanarak, kendi saflarını, enternasyonal birliğini güçlendirmek

tir. Biz komünistler için şu bir tarihsel gerçektir: anti-komünistler, Sovyet düşmanları komünistleri enternasyonalizmden, Sovyetler Birliğine ve öteki sosyalist ülkelere gösterdikleri dayanışmadan hiç bir zaman ayıramamış, ayıramazlar.

Yoldaşlar,

Proletarya enternasyonalizminin içeriği sorunu, komünist hareket içinde de tartışma konusu oluyor. Marksitler-Leninistler için proletarya enternasyonalizmi kalıcı, gelişen, sınırlı savaşlarının deneyimleriyle zenginleşen bir ilkedir. Sınıf savaşları onun güncelliğini, gerekliliğini her defasında kanıtıyor. Şunu belirtmek gerek ki, proletarya enternasyonalizminin derinleşmesi ve zenginleşmesi süreci zorluksuz, sorunsuz olmuyor. Komünistler tartışmaya karşı değildir. Komünistler ilkesel olarak tartışmayı yararlı görmektedirler. Komünistler için eğer bu tartışma proletarya enternasyonalizminin yeni koşullara göre, zenginleşmesini öngörüyorsa, amaçlıyorsa yapıcıdır. Ne varki, tartışmalar bu yönde yürütülüyor. Yeni savaş koşullarında, Proletarya enternasyonalizminin özünün değişmediğini, onun kalıcı bir ilke olduğunu yadsıyanlar vardır. Böylesi bir tutum sınıf savaşlarına zarar veriyor, işçi sınıfının, en geniş emekçi yığınların emperyalizme, gericiliğe, barış düşmanlarına karşı savaşını zayıflatıyor, emperyalizmin işine yarıyor.

Komünist hareket içinde yürütülen tartışmalarda, günümüzde enternasyonalizmin temel içeriğini, işçi hareketinin şu veya bu bölgenin, şu veya bu devrimci partinin kendi ülkesinden başarılı çalışmasına indirgeme savına çok sık rastlanıyor. Hemen belirtelim ki, her partinin kendi ülkesindeki çalışmalarının büyük önemi vardır. Bu çalışmaların komünistlerin enternasyonal çizgisini gerçekleştirmeye katkısı büyüktür. Ama yalnız bu, proletarya enternasyonalizminin etkili biçimde her yönüyle uygulanmasını sağlamak için yeterli değildir. İşçi hareketinin tarihinde bunun bir sürü örnekleri vardır. Proletarya enternasyonalizminin uluslararası işlevini, onun bu yönünü yadsımak, dünya proletaryasının bu güçlü, denenmiş silahına bağlılıktan vazgeçmek demektir. Proletaryanın sınıf

savaşında ulusal olanla uluslararası olan sıkışıkya birbirine bağlıdır. Komünistler,proleter devrimciler soruna zaten başka türlü yaşamazlar. Aslında işçi sınıfının özelliği de,onun toplumsal durumunun,son amaç ve çıkarlarının ve sınıf düşmanının har bakımdan enternasyonal karakterde olmasıdır. Hele uluslararası tekellerin var olduğu,kapitalist bütünleşme sürecinin geliştiği,tekelci gericiliğin uluslararası işbirliğinin arttığı günümüzde bütün bunlar daha büyük bir açıklık kazanıyor,adeta çıplak gözle görünür duruma geliyor. Bundan çıkarılacak sonuç şudur:günümüzde proletarya enternasyonalizminin/zorunluğu nesnel eksilmemiş,tam tensine artmıştır. Her hangi bir ülkenin işçi sınıfının ulusal ödevlerinin uluslararası dayanışmadan,ilişkilerden kopuk olarak başarılı bir biçimde çözmesi olanak dışıdır.Pratik bunu canlı olarak gözler önüne sermiştir. Avrupa komünist ve işçi partilerinin Berlin Konferansına katılanların birçoğu bir gerçeği önemle vurgulamışlardır.

(Burada Lenin'in şu sözlerini anımsamakta yarar vardır:) Lenin şöyle diyor:Proletarya enternasyonalizmi,birincisi bir ülkede proletarya savaşımının çıkarlarını dünya çapındaki savaşımın çıkarlarına bağlı kılmayı,ikincisi,burjuva üzerinde utku kazanmış ulusun,uluslararası sermayenin alaşağı edilmesi için büyük özverilerde bulunmaya hazır olmasını gerektirir".

İşte SBKP bütün varlığı boyunca bu Leninci ilkeye bağlı kalmış onu savunmuş ve kendi ülkesinde sosyalizmi kurma ödevini başarıyla yerine getirirken,dünya komünist ve işçi hareketini,anti-emperyalist,barış savaşımını vargüyle desteklemekten bir an bile geri durmamıştır. SBKP,proletarya enternasyonalizmine bağlılığını defalarca kanıtlamış ve kanıtlamaya devam ediyor,edecektir de. Dünya sosyalist sitmemi SBKP'nin bu Leninci ilkeye

içtenlikle bağlı kalmasıyla kuruldu ,gelişti. Küba halkı,sosyalizmi ,sosyalist ülkelerin enternasyonal dayanışmasıyla

+ Halkın, komünist S.B.'nin enternasyonalist dayanışmasını yaradığını çok iyi biliyorlardı. Ulusal kurultay sürecinde Halkın, yaradılan ödevi uğratan S.B.'ye olmuştur. Ve ulusal kurultay süreci partinin destanını oluşturan geçimdir.

emperyalizmin ve gericiliğin aldirısı karşısında koruyobildi.

S.B.'nin ve öteki sosyalist ülkelerin enternasyoniğe bağlılığın
yle kahraman Viyetnam halkı, Amerikan emperyalizmini dize getirdi
sosyalizm kuruculuğunda güvenli adımlar atmaya başladı. Angola,
Mozambik, Etiyopya, YDHC S.B.'nin ve öteki sosyalist ülkelerin
enternayonalist dayanışması ve yardımıyla sosyalizmi amaçlıyan
gelişme yoluna kuyulabildi. Bunun son örneği de Afganistandır.
Kardeş Afganistan halkı S.B.'nin, sosyalist ülkelerin dostça
yardımı, enternasyonalist dayanışmasıyla devrim kazanımlarını iç
ve dış gericiliğin, emperyalizmin saldırıları karşısında başarıyla
koruyor, ulusal bağımsızlığını, egemenliğini güçlendirme yolunda
güvenli adımlar atıyor. X

Bütün bunlar, bize, günümüzde proletarya enternasyonaliziminin
olanak ve ülkülerinin her zamankinden daha canlı ve etkili olduğun
nu, öneminin daha da arttığını gösteriyor. Günümüzde proletarya
enternasyonalizminin öneminin attığını ekenomik, politik ve sosyal
alandaki bazı gelişmeler açık olarak kanıtlıyor.

Birinci ekenomik alanda; ki gelişmeler; bütün ülkeler arasındaki
ekenomik, toplumsal-politik, kültürel bakımdan karşılıklı nesnel
ilişkiler sürekli gelişiyor. Çağdaş toplumun gelişme yasası olan
üretim ve değişim araçlarının enternasyonalleşmesi süreçleri
hızlanıyor. Emperyalizm bu süreçleri, kendi egemenliğini güçlendir
me ve geliştirme amaçlarıyla kullanmaya çalışıyor. Toplumsal ve
ulusal kurtuluşları uğrunda savaşan bütün güçlerin enternasyona
list dayanışması, emperyalizmin bu yöndeki girişimlerini önleyebi
lir, bu nesnel gelişme süreçlerinin ilerleme yararına kullanılma
sını sağlayabilir. Günümüzde, hammede ve enerji sorunları, tehlike
li ve yaygın hastalıkların yeryüzünden silinmesi, çevrenin korunma
sı, uzayın araştırılması ve okuyanus ~~...~~ kaynaklarından yararlan
ılması gibi insanlığı yakından ilgilendiren sorunlar vardır.
Çağımızda bu sorunların çözümü, ancak geniş bir demokratik veya

güçleri, basın vedurte X Türkiye işçi sınıfı, emperyalizmin, gericiliğin, aldirısı karşısında koruyobildi.
neuralizmi ter etrafında
gelişen, güçlenmiş
dayanışma bunun
somut örneğidir

sosyalist temelde,yani ancak toplumsal ilerleme için savaşılan bütün güçlerin ortak çabalarıyla mümkündür. Bundan ötürü enternasyonalist dayanışma bu sorunların çözümünde gerekli ön koşul olarak belirlemektedir.

Politik alandaki gelişmeler; burada en önemlisi,nükleer bir dünya savaşını önlemek,bununla ilgili olarak yumuşama sürecini daha da derinleştirmek ve yaygınlaştırmaktır. Yaşam şunu göstermiştir; bu sorunda bir ilerlemenin sağlanması için,bütün barışsever güçlerin,toplumsal ilerlemeden yana olan tüm çevrelerin geniş bir güç birliği,enternasyonalist dayanışması gereklidir.

Sosyal alandaki gelişmeler:,günümüzde devrimci süreçler pratik olarak tüm dünyayı sarmıştır. Sosyalizmin konuları gelişiyor,güçleniyor. Sömürgeciliğin egemenliğinden kurtulan halkların anti-emperyalist potansiyeli artıyor. Emekçilerin tekellere,sömürü düzenine karşı sınıf savaşımı güç kazanıyor. Devrimci,demokratik anti-emperyalist hareketin boyutları genişliyor. Devrimci savaşa yeni kuşaklar,toplumsal katmanlar,yeni parti ve örgütler katılıyor. Bu koşullarda bütün bu güçlerin birliğini sağlamak,eylemlerini uyumlu kılma,enternasyonalist dayanışmayı güçlendirmek zorunluluğunun gitgide arttığı açıktır. Her devrimci bölüğün tek veya bütün olarak başarısı bu sorunun çözümünde düğümleniyor.

Brejnev yoldaşın Berlin Konferansında belirttiği gibi,günümüzde proletarya enternasyonalizmden söz etmek,tüm ülkelerin işçi sınıfının,komünistlerin ortak amaçları için ve halkların ulusal kurtuluşları ve toplumsal ilerleme için savaşımıyla dayanışmadan söz etmek anlamına gelmektedir. Toplu olarak bakıldığında proletarya enternasyonalizmi ilkelerinin eylem alanının genişletilmesi ve içeriğinin zenginleştirilmesi süreçleri,onun günümüzde yalnız işçi hareketinin değişik bölükleri arasındaki işbirliğinin ideolojik ve politik temeli olarak değil,aynı zamanda toplumsal ilerleme için emperyalizme karşı savaşın geliştirilmesi yönünde tüm devrimci güçlerin birleşmesinin en önemli ön koşuludur.

Bu bakımdan çağımızın en önemli düşüncesi, devrim düşüncesidir, enternasyonalizm düşüncesidir, dünyanın devrimçi siçimde değiştirilmesi için tüm savaşımların dayanışması düşüncesidir. Devrim savaşımının başarı garantisi burada yatıyor.

Bunun için de biz Türkiyeli komünistler, doğumunun 110.yıldönümünü kutladığımız yüce Leninin bu ilkesine içenlikle bağlı olduğumuzu, göz bebeğimiz gibi korumduğumuzu, emperyalizmin, gericiliğin, oportünistlerin, tüm karşı devrimcilerin saldırıları karşısında savunduğumuzu ve savunmaya devam edeceğimizi bir kez daha duyururuz!

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI